23

EM23

CM23

COLLEGE OF
ATTOOR
K.K. DIST.
CM23
LIBRARY

Magazine - 1992

BOOK No. M23

N. V. K. S. D. COLLEGE OF EDUCATION

ATTOOR, KANYAKUMARI DISTRICT.

1992

magazine

The N. V. K. S. D. College of Education

Vol. XXIX **1992**

MAGAZINE

ATTOOR

KANYAKUMARI DISTRICT.

It is she who leads us

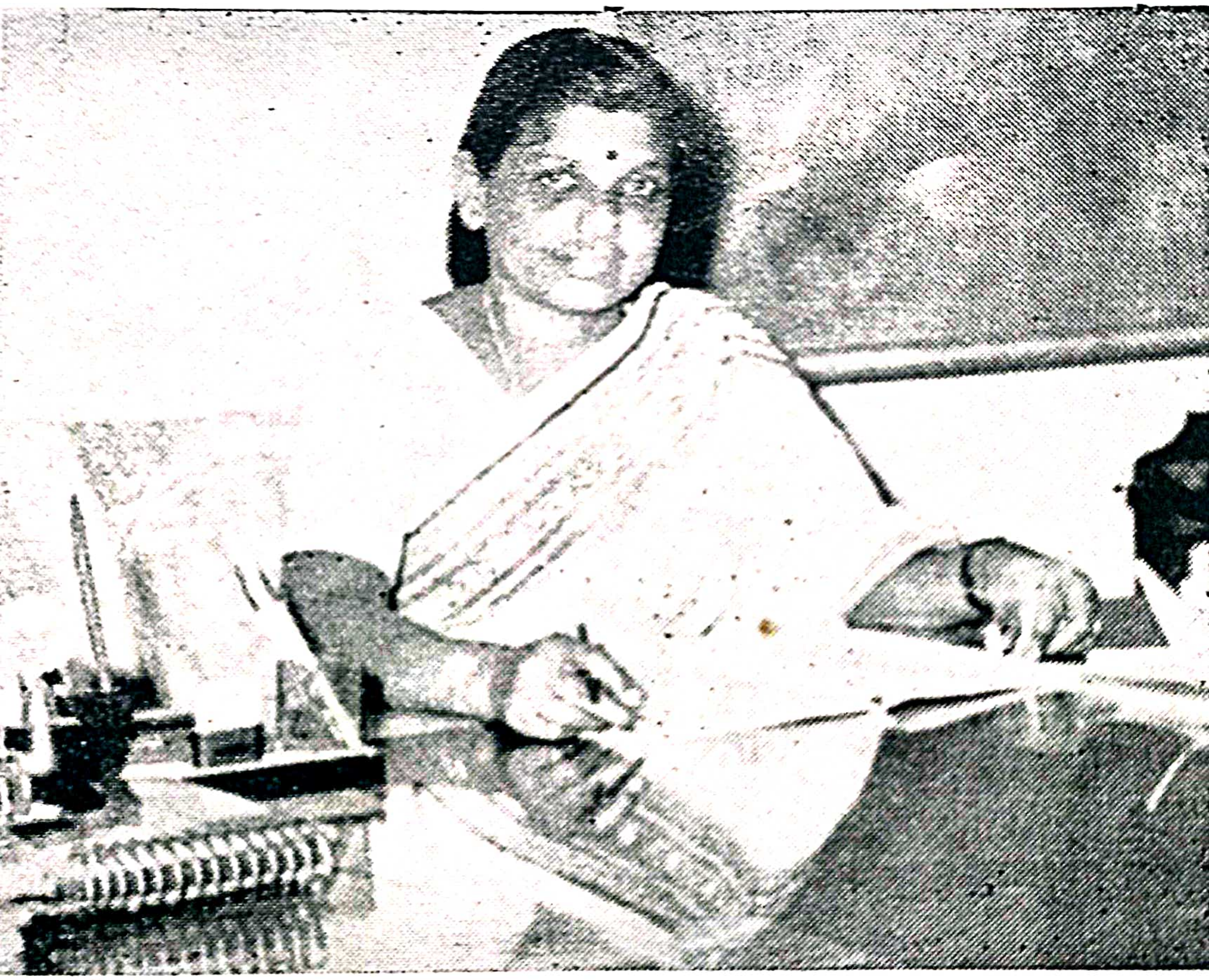

Dr. K. V. RADHA, M.Sc., M.Ed., Ph.D.

N. V. K. S. D. COLLEGE OF EDUCATION, ATTOOR

College Day Celebration 27-3-'92

ANNUAL REPORT 1991 - '92

Esteemed Chief Guest, Prof. D. Arthur Davis, the Secretary, Members of the Managing Committee, Members of different Faculties, students of B.Ed. and M.Ed. Courses, Ladiesand Gentlemen, it is my proud privilege to present before you the Twenty Nineth Annual Report of the College for the year 1991-'92.

This year, the College reopened on 26th June 1991, after the summar holidays with the strength of 125 (31 men and 94 women) students at the B.Ed. level. The M.Ed. Course was started on 15th July with the strength of 15 (6 men and 9 women) students.

The teaching and non-teaching staff extended their sincere co-operation in all academic and administrative works of the College. Hence I extend my sincere thanks to them all. This year, the total number of teaching staff is enhanced to 13 with the appointment of Miss. V. S. Mini Kumari, M.Sc., M.Ed., M.Phil. in the Department of Biology is no change in the pattern of non-teaching staff.

The percentage of pass for the B.Ed. Degree Examination of 1990-'91 was 96% with 96 First class for Theory and 49 First classes for the Practicals. Cent percent passed in M.Ed. Degree Examination with 15 First class in Theory and 13 First Class for Dissertation.

The College Association elected Thiru. B. Godwin Vetha Gnana Raj form M.Ed. as Chairman and Thiru. Anil Kumar as Secretary. The following students were elected as executive members Thiru. Justin Kumar D. Thiru. Asoka Kumar, V. Thiru. Padma Kumar, V. S. Thiru. Murugaraj, A and Selvi. Premalatha T. G. The Magazine Editors are Thiru G. Justin for Tamil, Thiru. J. Sylvaster for English and Thiru V. Asoke Kumar for Malayalam. The games captain of this year are Thiru. L. S. Nivas and Selvi S. Sandya Devi

The College Association was inaugurated on 9th September 1991 by Thiru Atulya Misra, I. A. S., Sub-Collector, Thuckalay. Upto date knowledge was provided to the students by organising various programmes of current interest. Programmes on

Health Education and Co-operation were organised by Health Educator Thiru. Bhaskaran on 10th December 1991. Mr. Samuel, Secretary, Marthandam Temperance Society, gave a lecture on Drug Addiction and Evils of Alcoholism. Seminar on Population Education was organised on 29th February by Mr. V. Sahadevan Nair, Dist. Mass Education and Information officer. Thiru. V. S. Padmakumar and Sasikumar. M, attended the Regional workshop on Acquatic Pollution, conducted by the Zoology Dept. of Hindu College, Nagercoil.

The students also took active part in the Arivoli Iyakkam movement. Placards and posters were exhibited inside and outside the College campus. An awareness about the Arivoli Iyakkam among the community was created by organising a procession with placards. Under the auspices of the N. S. S. Programme, Campus cleaning, road maintenance and other activities were undertaken by the students of this institution.

Under the auspieces of St. Johns Ambulance Association, First Aid classes were conducted by Dr. Vimala Charles, Hon'y Secretary of the Association during the month of December'91.

The Managing Committee was very magnanimous in providing the College as the venue for Free Medical Camp, organised by the Block Development officer. Thiruvattar.

The various seminars, workshop and Refresher Courses were attended by the Members of the Teaching Faculty. Thiru B. Krishna Prasad, Lecturer in Education, Miss. V. S. Mini Kumari Lecturer in Biology and Miss. R. Sreelatha from M. Ed. were selected and two of them attended the Environmental awareners Course conducted by Bombay Natural History Society from 1st to 5th January 1992.

U. G. C. Sponsored Refresher Course in Education organised by Academic Staff Council, Mysore University selected Thiru. S. Sathiamoorthy Lecturer in Education, Thiru. K. M. Simon, Lecturer in Education, and Thiru. R. Mukundan, Lecturer in Early Childhood Education. Thiru. K. M. Simon attended the course from 17-2-1992 to 14-3-1992 in Non-formal and Distant Education. Refresher Course in Educational Technology will be attended by Thiru. R. Mukundan from 30-3-1992 to 25-4-1992. Mr. A. Ravi Physical Director, participated in the VII National Conference of Sports Psychology, organised by the Sports Authority of India at Lakshmi National College of Physical Education, Trivandrum from 20th to 30 th December 1991.

Intensive teaching practice was provided to the trainess in different schools in the month of November 1991. Trainess were give enough practice in teaching by organising observation classes and Criticism classes. All the nearby schools extended their kind

Co-operation in helping the would-be teachers to learn the skill of teaching. I take this opportunity to thank all the Heads of the teaching practice schools for their Co-operation and valuable guidance.

Our special thanks are also due to the Principal of N.V.K.S.H.S., Attoor anp Head Master of Govt. High School, Vellunnikonam, for helping us by providing students whenever we required them for criticism classes and other practical aspects.

The general study tour for this year was conducted in February 1992 to nearby places such as Thekkadi, Vaigai, Kodaikkanal and Madurai.

The Annual sports meet was held on 19th and 20th March '92. Thiru. B. Godwin Veda Gnanaraj and Selvi. Kumari Lekha were declared as individual champions for men and women respectively. The Red House for Women and Tagore House for men scored maximum points and were adjudged as the best houses.

Before concluding this report I take this opportunity to thank all our well wishers and friends. I may be failing in my duty if I do not express my thanks to the President, the Secretary and other members of the Management for their sincere co-operation and interest that they are extending to the development of this institution.

Now I thank all my trainees and wish them success in all walks of life. May the God Almighty shower upon us His choicest Blessings.

Thank you,

PRINCIPAL.

BEING A GOOD TEACHER

KRISHNAVENI. S
M.Ed. Student.

"Without good teachers, even the best of systems is bound to fail. With good teachers, even the defects of a system can be largely overcome"

— Humayan Kabir

Teaching is an art and a good teacher is a 'finished' artist. And he is an architect who moulds the character of a nation. Hence teachers should play the roles that are expected of them and also should shoulder the responsibilities that the Society places on their shoulders with right earnestness and almost sincerity.

Opponents of teacher education programmes that stress professional training beyond mastery of subject matter are found of maintaining that teachers are born, not made. The question whether teachers are born or made is quite obsolute. However, the nature of educative process is based on the integrity of relation, the teacher maintains with his students. The most important question in this relation is who a good teacher is.

A good teacher loves to teach "He who learns," observes Bernardshaw, "is a better person than he who teaches." Learning provides one with new ideas and command over language which help one to convey the ideas effectively. But learning alone doesnot do, there is yet another thing which is also as important as learning and it is expressiveness. A resourceful teacher alone can make his class interesting through various examples and explanations.

A good teacher must love children. Love and affection alone can reinforce classroom communication. Teacher should give the student the freedom and opportunity to express his own ideas. By calling the students by name, giving them an affectionate smile encouraging pat; the timely fillip etc. can make the teacher students relations healthy. The good teacher is a friend, comrade and guide not a policeman. He must try to understand the Student's interest, then only he can catch their attention.

Teacher should be an apt model for his students. The impact that a good teacher makes the personality of the pupil is very significant. The influence of good personalities continue to inspire pupils even when they are grown up. The teacher should have good character. He must be consious that his movements and expressions are observed by his students.

The good teacher plans his teaching carefully. He is a master in the art of developing the habit of thought. He must try to develop the habit of creative thinking. He can motivate the students and enlighten them. The teachers should not laugh at the students' idea or conclusions even if they are wrong. He has to give only encouraging remarks.

The teacher must always try to understand and fulfil the psychological needs

of each student. The teachers should not have differential expectations to different pupils. In some cases strong positive expectations have led teachers to act in such a way as to enhance the self-concept and self-esteem of the children concerned and thus lead to an improvement in academic performance. Other children for whom the teachers do not have strong positive expectations may also lead to low self-esteem or self-derogation. A good teacher must have the needed raw materials of personality. Where it is lacking students have been led astray though unknowing.

Teaching should not be a one-way traffic. But a Co-operative endeavour involved by the Students as well as teachers. A good teacher is not to dictate or direct the students but walk along with them, on the track of learning. The task of teaching can never accomplish its objectives if a teacher doesnot try and secure active participation of students. The success of a teacher lies in motivating children to learning.

All these points to the reality that good teachers are both born and made. But unfortunately one of the serious causes of our generation is, we have very few people who really longed to be teachers. What makes many a teacher is neither promise nor performance but opportunity or lack of it. Consequently we have more "fallen doctors", "fallen Engineers", and "fallen I. A. S. dreamers" who have found teaching as a 'last resort'. It shows that one who is unable to become anything higher or better than a teacher becomes a teacher. Actually the type of teachers the Society wants are people equipped with high intellectual flair, relentless persuassion optimistic humane out look, committed sense of duty and consdience of responsibility.

MAGIC SQUARE - 1992

V. HERBERTSON, B.Ed.

If you add any row or coloumn you will get 1992

491	488	577	436
277	541	656	518
641	306	482	563
583	657	277	475

N.V.K.S.D. COLLEGE OF EDUCATION LIBRARY ATTOOR
BOOK No. 24

ABC of Life

V. ASOKA KUMAR, B.Ed

A foalt confessed is a fault redressed

Before Marriage, man yearns for woman and after Marriage the 'Y' is silent

Character is what you are in darkness

Delay in doing a good thing is equal to doing a bad thing

Every increase in liberty involves increased responsibility

Faults are thick when love is thin

God can never be realised by one who is not pure at heart

Honesty and chastity depend up on opportunity

It matters not how a man dies but how he lives

Joy shared is joy doubled

Kiss is the key of love; Love is the key of life

Life is a journey from humon frailty to divine strength

Man takes a drink; drink takes a man

Nature never makes one man a kober and another a king, but make all alike

One whose heart is not drilled by the spear of love really is a hard stone

Pleasure must be purchased by the price of pain

Quarrel between husband and wife is like cream milk

Rolling stone gathers no mass

Shall kin with kin and kind with kind confound ?

The beauty of home is cleanliness? the honour of home is friendliness; the blessing of home is godliness; the richness of home is cheerfulness

Ugliness or beauty is not in things themselves but in the way in which man looks at them

Verse without rhyme is like life without virtue

We looks before and after and strive to attain what is not

Xperience makes you better

You are the master of your fate, you are the captain of your soul

Zeal without knowledge is fire without light.

LIFE

By
V. S. PADMA KUMAR, B.Ed.

Life is beauty	:	Praise it
Life is struggle	:	Accept it
Life is Challenge	:	Meet it
Life is an adventure	:	Dare it
Life is a tragedy	:	Face it
Life is a song	:	Sing it
Life is a bless	:	Take it
Life is an opportunity	:	Utilise it
Life is a journey	:	Complete it
Life is a sorrow	:	Overcome it
Life is promise	:	Keep it
Life is bitter	:	Taste it
Life is love	:	Enjoy it

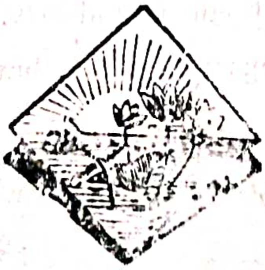

EXECUTIVE COMMITTEE

ATHLETIC COMMITTEE

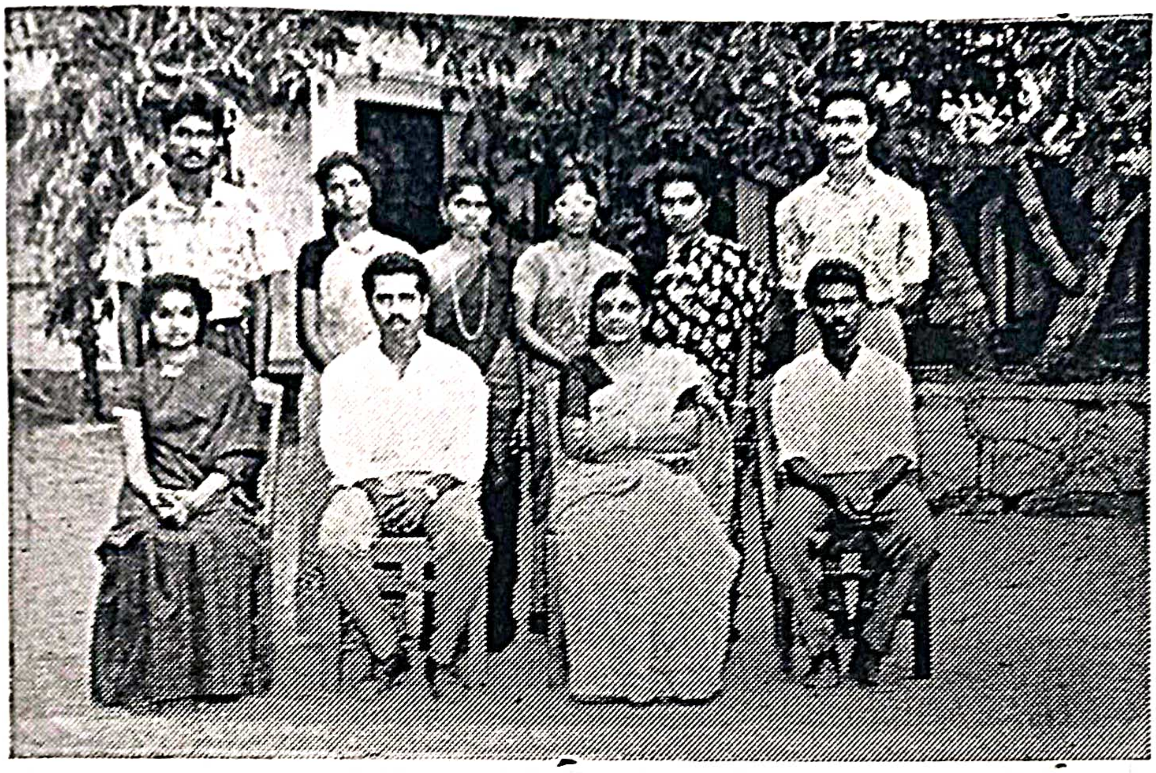

MAGAZINE COMMITTEE

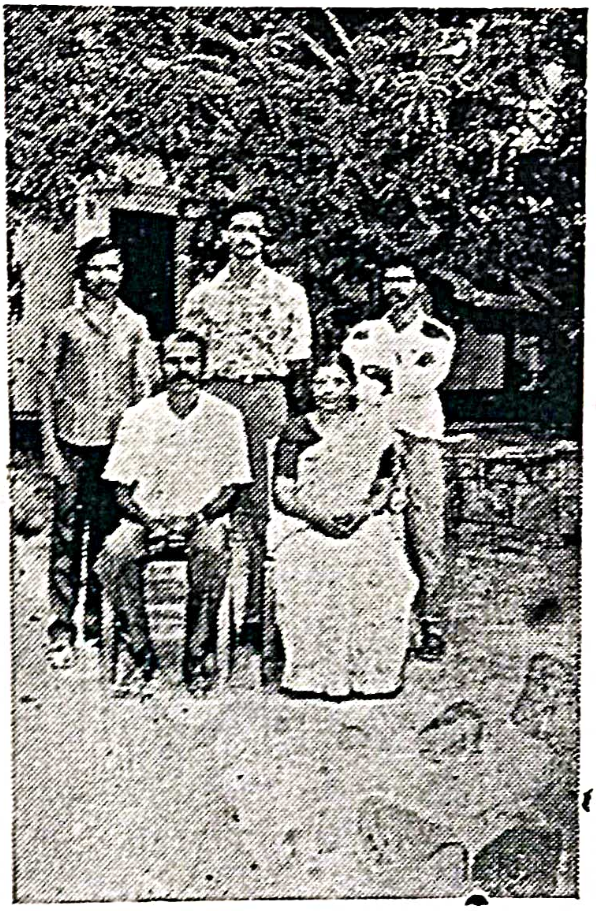

COLLEGE OF EDUCATION LIBRARY
BOOK No. 24

எதை மறக்க ?

வி. எஸ். பத்மகுமார்

சந்தித்த நாளை மறக்கவா இல்லை
சந்தோஷ மாக்கிய நாளை மறக்கவா!
முதலெழுத்தை மறக்கவா இல்லை
என் தலையெழுத்தை மறக்கவா?
கொடுத்த வாக்குறுதிகள் மறக்கவா இல்லை
தந்த வாக்குறுதிகள் மறக்கவா
செய்த செயல்களை மறக்கவா இல்லை
செய்வித்த செயல்களை மறக்கவா
உன் பெயரை மறக்கவா இல்லை
உன்னையே மறக்கவா
மறக்கிறேன் அனைத்தும் உனக்காக - ஒருநாள்
அந்நாள் என் நினைவு நாளாக அமையட்டும்
வேறொரு நாள்.

നീലിമ

ലേഖ വി ബ
എം. എഡ്. വിദ്യാർത്ഥിന

"സന്ധ്യ മയങ്ങുന്ന നേരം." ജനൽപാളികളിൽക്കൂടി അതിന്റെ സൗന്ദര്യം ആസ്വദിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മനസ്സ് പഴയ ഓർമ്മകളിലേയ്ക്ക് ഊളിയിട്ടിറങ്ങി. ഏകാന്ത സന്ധ്യകളിലെല്ലാം അവളെ ഓർത്തിരിക്കുക ഒരു പതിവായി മാറിയിരിക്കുന്നു. നൊമ്പരപ്പെടുത്തുന്ന ഓർമ്മകൾ മാത്രം നൽകിയിട്ട് അവളെന്തേ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് ഒളിച്ചോടി ?
അവൾ- നീലിമ

മാസ്റ്റർ ഡിഗ്രിക്ക് പഠിക്കുമ്പോഴാണ് ഞങ്ങൾ തമ്മിലടുത്തത്. ഒരു നല്ല കൂട്ടുകാരിയായി അവൾ എന്നും മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞു നിന്നിരുന്നു. നീലിമയുടെ ഇളം മനസ്സിലെ ദുഃഖങ്ങൾ അറിയാൻ എനിയ്ക്ക് മാത്രമേ കഴിഞ്ഞുള്ളോ ?
"സ്നേഹിക്കാൻ മാത്രമറിയാവുന്ന പാവം കുട്ടി" ഇത്തിരിപ്പോന്ന സംഭവങ്ങൾപോലും അവളുടെ മനസ്സിനെ നൊമ്പരപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവൾക്കെന്തേ വേദനകളുടെ കൂമ്പാരങ്ങൾ മാത്രം നൽകി ?

ഒരിക്കൽ നീലിമ പറഞ്ഞു "എന്റെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ആളിന് ഞാനെന്റെ സ്നേഹം മുഴുവൻ ഊറ്റിക്കൊടുക്കുമെന്ന്". പക്ഷേ അവളുടെ സ്നേഹം അനുഭവിക്കാൻ പ്രിയപ്പെട്ടവർക്കു പോലും കഴിഞ്ഞില്ലല്ലോ.

ഒരവധിക്ക് വീട്ടിൽ പോയ ദിവസമാണ
നീലിമയുടെ ഇളയച്ഛന്റെ മരണം സംഭവ
ച്ചത്. ആ ദുഃഖം അവൾക്ക് താങ്ങാവുന്നത
ലും അപ്പുറമായിരുന്നു. ഇളയച്ഛൻ എന്നു
ഒരു താങ്ങും തണലുമായിരുന്നു. നീലമയ
ക്ക് എല്ലാ ആശാകേന്ദ്രവും.

കോളേജന്തരീക്ഷത്തോടും സുഹൃത്തുക
ളോടും ഇണങ്ങിക്കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങൾ ഒന്നെ
ന്നായി കൊഴിഞ്ഞു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു
പഠിത്തവും, പ്രാക്ടിക്കൽ ജോലികളും പ
രോഗമിച്ചപ്പോഴും നീലിമ അവളുടെ ലോ
ത്തായിരുന്നു. സ്നേഹം തേടി അവൾ എവ
ടേയോ അലഞ്ഞു. എല്ലാറ്റിന്റെയും അ
സാനം എന്തിനിങ്ങനെയായി ? വേറൊരിക്ക
നീലിമയുടെ മൗനനൊമ്പരം തേങ്ങലായി പു
ത്തുവന്നു. "രക്തബന്ധങ്ങളെ മുറിച്ച
അന്യയാവാൻ എനിക്കാവുന്നില്ല കുട്ടീ. പക
ഷേ എനിക്ക് ആ സ്നേഹം കൂടിയേ തീരൂ

ഒന്നിനും ധൈര്യമില്ലാത്ത പാവം കുട്ടി
ആരേയും വേദനിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്ത
അവൾ- ഒരവസാനം അതു ചെയ്തു. ഏറ
വും പ്രിയപ്പെട്ട ആളിനെ സ്നേഹിക്കാൻ
'അനാചാരങ്ങളുടെ ചങ്ങലകൾ' അവളെ അനു
വദിച്ചില്ല.

ചെറുകഥ

സ്നേഹമയി

V. അശോക്കുമാർ
ബി. എഡ്. വിദ്യാർത്ഥി

ആവണിമാസത്തിലെ ഒരു പുലരി. നാടെങ്ങും കൊയ്ത്തുപാട്ടിന്റെ സംഗീതം അലയടിച്ചു നിന്നു. നിഷ്ക്കളങ്കമായ ഗ്രാമീണസൗന്ദര്യത്തിന് മാററു കൂട്ടുവാനെന്നോണം കിളികൾ അതേററുപാടി. അകലെ നിന്നും അരിച്ചെത്തുന്ന ആ ഗാനശകലത്തിന്റെ ഈരടികളിൽ അവളും ശ്രദ്ധാചിത്തയായി. പതിവിലും നേരത്തെ കോളേജിലേക്ക് പുറപ്പെടാൻ തയ്യാറെടുക്കുകയാണവൾ. മറെറന്തോ ഗഗനമായി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട് യാന്ത്രികമായി ബുക്കുകൾ അടുക്കി എടുക്കുകയായിരുന്ന അവൾ അമ്മയുടെ ശബ്ദം കേട്ട് മനസും ശരീരവും തമ്മിൽ വീണ്ടും കോർത്തിണക്കി. "ഗീതേ...... ഇന്നെന്താ ഇത്ര നേരത്തെ ? എക്സ്ട്രാ ക്ളാസുണ്ടമ്മേ " വളരെ ബദ്ധപ്പെട്ട് മറുപടി പറഞ്ഞെങ്കിലും അവളുടെ മനസ്സൊന്നു തേങ്ങി. അച്ഛനില്ലാത്ത ദുഃഖം തന്നെ അറിയിക്കാതെ വളർത്തിയ തന്റെ സർവ്വസ്വമായ അമ്മയോട് കളവു പറയുക. പക്ഷേ എല്ലാം മധുവേട്ടന് വേണ്ടിയാണെന്നോർക്കുമ്പോൾ അവൾക്ക് തെല്ലും ദുഃഖം തോന്നിയില്ല.

കോളേജിലേയ്ക്കുള്ള യാത്രാമദ്ധ്യേ അവളുടെ ചിന്തകൾ കടിഞ്ഞാണില്ലാത്ത കുതിരയെപ്പോലെയായി. മൂന്നു വർഷത്തിനു മുൻപുള്ള ആ വിനോദയാത്ര...... അതുവരെ പ്രേമം എന്ന വാക്കിനെപ്പോലും പുച്ഛിച്ചിരുന്ന ഞാൻ മധുവേട്ടന്റെ മുന്നിൽ പരാജയപ്പെട്ടു. നേരമ്പോക്കുകൾ പറഞ്ഞു നടന്ന നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങൾ തമ്മിലടുത്തു. ഇനിയൊരിക്കലും വേർപെടുത്താനാവാത്തവിധം അവ ഇഴുകിചേർന്നു പോയി. ജീവിതത്തിന് പുതിയ അർത്ഥങ്ങളുണ്ടെന്ന് തോന്നിത്തുടങ്ങി. ഞാനെല്ലാം മറന്ന് മധുവേട്ടനെ സ്നേഹിച്ചു. പക്ഷെ കഴിഞ്ഞ കുറെ ദിവസങ്ങളായി മധുവേട്ടൻ തീരെ വിഷണ്ണനായി കാണപ്പെടുന്നു. എന്നിൽ നിന്നും അകലാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ. കളികളിൽ അതീവ തല്പരനായിരുന്ന മധുവേട്ടൻ അതെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് ആ ആൽമരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഒററയ്ക്ക് അഭയം പ്രാപിക്കുന്നു. എന്താ ഇതിന്റെയൊക്കെ അർത്ഥം ?

വിജനമായ കോളേജങ്കണത്തിലെത്തിയപ്പോൾ അവളുടെ ഹൃദയമിടിപ്പ് വർദ്ധിച്ചു. എന്തോ ഗൗരവമായി സംസാരിക്കുവാനുണ്ട്, നാളെ നേരത്തെ കോളേജിലെത്തണം എന്നു പറഞ്ഞാണ് ഇന്നലെ മധുവേട്ടൻ പിരിഞ്ഞത്. ഒരുപക്ഷേ ഞാൻ പലനാളായി ചോദിക്കുന്ന ആ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം മധുവേട്ടന്റെ ദുഃഖത്തിനു കാരണം, പറയുവാനാവും എന്നോട് നേരത്തെ വരാനാവശ്യപ്പെട്ടത്. ഹാ ! മധുവേട്ടൻ, അവർ പതിവായി ഇരിക്കാറുള്ള ആ ആൽമരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ മധു ഇരിക്കുന്നു. തലേനാൾ കണ്ടതിനെക്കാളേറെ ദുഃഖിതനും ക്ഷീണിതനുമായി കാണപ്പെട്ട മധുവിനെ നോക്കി അവൾ വിളിച്ചു. മധുവേട്ടാ......വളരെ പണിപ്പെട്ടിട്ടും നിയന്ത്രിക്കാനാവാതെ അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് കണ്ണുനീർക്കണങ്ങളിററിററു വീണു. ദിവസങ്ങളായി സംഭരിച്ചു പോന്ന ധൈര്യത്തോടവൻ പറഞ്ഞു. ഗീതേ ഒരിക്കലും ഒരു സ്ത്രീയും അനുഭവിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത, അവരിഷ്ടപ്പെടാത്ത ഒന്നാണ് ഞാൻ നിന്നോട് പറയുവാൻ പോകുന്നത്. എല്ലാം ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കണം. അതിനുശേഷം നീ ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്തുകയും വേണം.

ഗീതേ ! എന്റെ ഗീതേ...... ഞാൻ, ഞാനൊരു രോഗിയാണു ഗീതേ ! ഒരിക്കലും ഒരിക്കലും മുക്തനാകാൻ സാധിക്കാത്ത രോഗത്തിന്റെ ഉടമ ! നീ എന്നെ മറക്കണം, മറെറാരാളെ വിവാഹം കഴിക്കണം! ഈ മധുവേട്ടനു വേണ്ടിയെങ്കിലും. ഞാൻ ഇനി ഏതാനും വർഷങ്ങൾ മാത്രമേ ജീവിച്ചിരിക്കുകയുള്ളൂ.

അവൾ നിയന്ത്രണം വിട്ട് പൊട്ടിക്ക

ഒരു സോപാനത്തിന്റെ ഗദ്ഗദം

സന്ധ്യാദേവി. എസ്
ബി. എഡ്. വിദ്യാർത്ഥി

ബെററീഷ്യാ ടിൻചോറിയാ ...

യുഗങ്ങൾക്കു മുമ്പ് —
കൂടണയാൻ വെമ്പുന്ന ആ ഗ്രീഷ്മ സന്ധ്യയിൽ
നീ എനിക്കു തന്നുപോയ വാഗ്ദാനത്തിന്റെ പേരിൽ
ഇതാ —
ഇന്നും നിനക്കായി ഞാൻ കാത്തു നിൽക്കുന്നു.
'നീ വരും.... !'
നിന്റെ കടപ്പാടിന്റെ പേരിൽ, സ്നേഹത്തിന്റെ പേരിൽ
മനസാക്ഷിയുടെ പേരിൽ —
അഴിഞ്ഞുലഞ്ഞ നിബിഡമായ ചെമ്പൻ മുടി കാററത്തിളക്കി,
അലക്ഷ്യമായ വേഷത്തോടെ, ആകാംക്ഷയോടെ,
"ഓടിക്കിതച്ചെത്തുന്ന നീ ..."

ബെററീഷ്യാ ...

നീ പടുത്തുയർത്തിയ നിന്റെ രാജ്യം
അതിന്നന്യാധീനപ്പെട്ടു.
സിംഹാസനവും കിരീടവും ജീർണ്ണപ്രായമെത്തിക്കഴിഞ്ഞു
ഭിക്ഷക്കാരൻ ഊന്നുവടിയാക്കിയ നിന്റെ ചെങ്കോൽ
ഇന്നു നിന്റെ രാജ്യം വാഴുന്നവർ —
കെനിയയിലെ ചെന്നായ്ക്കളെപ്പോലെ

രഞ്ഞു. ഞാൻ എന്നും എന്റെ മധുവേട്ടന്റേതു മാത്രമായിരിക്കും. അങ്ങയെ ശുശ്രൂഷിച്ചു കഴിയുന്ന ഒരു ഭാര്യയായെങ്കിലും ജീവിക്കുവാൻ എന്നെ അനുവദിക്കൂ മധുവേട്ടാ... എനിക്കീ ജന്മം മറെറാരാളെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ കഴികയില്ല. ഒരു ദിവസമാണെങ്കിൽപ്പോലും ഞാൻ മധുവേട്ടനോടൊത്ത് ജീവിച്ച് സംതൃപ്തിയടയാം.

അവന്റെ കണ്ണുകൾ ഈറനണിഞ്ഞു You are a silly girl ! അല്പം കൂടെ ചിന്തിക്കുക കുറെ നാൾ കഴിയുമ്പോൾ നിനക്കെന്നെ മറക്കാനാവും. അപ്പോഴെങ്കിലും മറെറാരു വിവാഹം കഴിച്ച് സുഖമായി ജീവിക്കാനാനാവും. ഞാൻ കാരണം നിന്റെ ജീവിതവും നശിക്കാൻ പാടില്ല ഗീതേ... ! Please ചേട്ടാ ഈ ഗീതയെ വിശ്വസിക്കൂ. ഈ ഗീത എന്നും ചേട്ടന്റേത് മാത്രമായിരിക്കും. ദയവായി മറെറാരു വിവാഹത്തിന് എന്നോട് ആവശ്യപ്പെടരുത്.

അവൻ മെല്ലെ അവളെ അവനോട് ചേർത്തിരുത്തി. അവനാ കരിനീല മിഴികളിലേയ്ക്കു നോക്കി. സർവ്വവും സഹിക്കാനാവുന്ന ഒരു ദേവതയാണവളെന്നു തോന്നി. ഗീതേ! അവനാ പൂങ്കവിളിൽ ആയിരം ചുടുചുംബനങ്ങളർപ്പിച്ചു. അവൾക്കൊരു പുതുജീവിതം കിട്ടിയതുപോലെ തോന്നി. അവളോടൊപ്പം ഇരുന്നപ്പോൾ അവന്റെ ആയുസ്സിന്റെ ദൈർഘ്യം വർദ്ധിക്കുന്നതായി അവനു തോന്നി. മെല്ലെ വീശിവന്ന കാററ് അവർക്ക് കുളിരേകി. ഹൃദയം ഹൃദയത്തോട് കഥ പറയുന്ന നിമിഷങ്ങൾ !

അസുലഭ നിമിഷങ്ങൾ ! !
സ്വർഗീയ നിമിഷങ്ങൾ ! ! !

മെസ്സീനിയയിലെ സ്രാവുകളെപ്പോലെ
ആഫ്രിക്കൻ കാടുകളിലെ അലയുന്ന ഒറ്റയാൻമാരെപ്പോലെ
തുറിച്ച ചോരക്കണ്ണുകളുള്ള ബലികാക്കകളെപ്പോലെ
മുത്തശ്ശി കഥകളിലെ ദുർമന്ത്രവാദികളെപ്പോലെ
പിശാചുകളെപ്പോലെ ജീവുകളെപ്പോലെ
മനുഷ്യത്വം തീണ്ടാത്തവരാണ്

ഇന്നു നിന്റെ രാജ്യത്ത് —

മുൾക്കിരീടം ചൂടി കുരിശിലേറ്റപ്പെടുന്ന സത്യം
ശ്മശാനത്തിലെ ഒരിക്കലും വിടരാത്ത അസ്ഥിപ്പൂക്കളാകുന്ന നീതി
വെള്ളിക്കാശിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ കണ്ണഞ്ചുന്ന ന്യായം
ഭിക്ഷപാത്രത്തിലെ അക്ഷരം മാഞ്ഞ നാണയമാകുന്ന ദയ
ഒരു റൊട്ടിക്കഷണത്തിനായി ഇന്നും തടവുപുള്ളിയായിക്കഴിയുന്ന മനസാക്ഷി

ബെറ്റീഷ്യാ....

നിന്റെ പിഞ്ചുകുഞ്ഞുങ്ങൾ, അവരിന്ന്
ഓമഗോണിലെ അടിമക്കമ്പോളത്തിൽ വിലപേശപ്പെടുന്നവർ
അസ്ഥി മരവിപ്പിക്കുന്ന പൈശാചികത്വത്തിന്റെ ദൃക്സാക്ഷികൾ
എയ്ഡ്സെന്ന മാരക രോഗത്തിന്റെ ദുഷ്ട സന്താനങ്ങൾ
വാത്സല്യത്തിനായി ആകാശം നോക്കു വേഴാമ്പൽക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ
റെഡ് സ്ട്രീറ്റിലെ വെറും തെരുവു നായ്ക്കൾ

ബെറ്റീഷ്യാ ...

ഒരിക്കൽ നീ ഒരല്പമഹങ്കാരത്തോടെ അഭിമാനിച്ചിരുന്ന
നിന്റെ യുവ തലമുറ —
അവരിന്ന് —
പെസ്സ് വൃക്ഷഛായയിൽ ലഹരി മോന്തിമയങ്ങുന്നു.
ഒരു നുള്ളു ചരസ്സിൽ ഭൂമിയെ വിലയ്ക്കു വാങ്ങുന്നു
ഗോഡ്സേയിലൂടെ, രജനീഷിലൂടെ, പമീലയിലൂടെ,
നാളെയുടെ കുരുതിക്കളത്തിൽ ഉട്ടോപ്യൻ തത്ത്വങ്ങളെ
അമ്മാനമാടി ആർത്തട്ടഹസിച്ചു ഞരമ്പുനൃത്തമാടുന്ന ഇവർ —
ഇവർ —
ഒരു രാസായുധംപോലെ..., ഒരു മാരക രോഗം പോലെ...,
ഒരു വാൽനക്ഷത്രം പോലെ... ,
വരും തലമുറയെ കിടിലം കൊള്ളിക്കുന്നു
നോക്കൂ. ഇവർ,
ഇവർ- ഓരോരുത്തരും ആധുനിക ഹിറ്റ്ലറിന്റെ —
ചങ്കൂറ്റം നേടിയവരാണ്;
"അരാഷ്ട്ര ബുദ്ധിജീവികൾ"

എൻെറ ബെററീഷ്യാ ...

ഒരിക്കൽ നിൻെറ സൗന്ദര്യമാവാഹിച്ചെടുത്ത —
നിൻെറ സോദരികൾ;
വിരൂപികളായ അവരിന്ന് —
തുരുമ്പിച്ച ചങ്ങല പൊട്ടിപ്പുറത്തുവന്ന ഭ്രാന്തികൾ
പച്ച മാംസം തുലാസിലാക്കി ലേലം വിളിക്കുന്നവർ
ആത്മാഭിമാനം പണയപ്പണമാക്കുന്നവർ
തീക്കല്ലിനെക്കാൾ കടുപ്പമേറിയ
ദുഷ്ട ഹവിസ്സുകൾ ഇവർ
ത്രിനാത്രിയയിലെ ഇരുണ്ട ഇടനാഴികളിൽ
ഇപ്പോഴും വീണ്ടു മെത്തി രസിക്കുന്നുണ്ടാവും.

ബെററീഷ്യാ....

ഒരിക്കൽ നിൻെറ ഹൃദയം ആവാഹിച്ചെടുത്ത —
നിൻെറ സുഹൃത്തുക്കൾ.
അവരിന്ന് —
സമൂഹത്തിൻെറ ചാട്ടവാറടിയേൽക്കുന്ന വണ്ടിക്കാളകൾ
ജന്മത്തെ എന്നെന്നും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കന്യകകൾ
നെടുവീർപ്പുകളാൽ ജീവിത സാഫല്യമടയുന്ന പതിവ്രതകൾ
നിൻെറ വരവും നോക്കിനിൽക്കുന്ന നോക്കുകുത്തികൾ !

ബെററീഷ്യാ ടിൻചോറിയാ ...

ചായക്കൂട്ടുകളാൽ നിറം പിടിപ്പിച്ച കൊച്ചു സുന്ദരി
ജൂലിയസ് സീസറെപ്പോലും അമ്പരപ്പിച്ച എൻെറ മഹാറാണി ...
ഒരിക്കൽ ... ഒരിക്കൽ —
നിൻെറ രാജ്യം എത്ര സുന്ദരമായിരുന്നു ... ! ? !
നിന്നെപ്പോലെ.... നിൻെറ മനസ്സുപോലെ — ;
ഹേ ! ബെററീ ... ഹെൻെറ സുന്ദരി ...
നീ.... നിൻെറ സൗന്ദര്യം....,
പാവ്ലോസ്ക്ക് പാർക്കിൽ പോലും കാണാനാവാത്ത —
മനോഹാരിത,
കാളിദാസനോ, ഷെല്ലിക്കോ, താരാദത്തിനോ
അചിന്തനീയയായ നിന്നെ —
ടോവൻചിക്കോ, വർമ്മക്കോ
അദൃശ്യയായ നിന്നെ —
പക്ഷെ —
'നിൻെറ ഹൃദയം എത്ര മഹത്തരം ! ! ?'
ബെററീഷ്യാ ...
നീ കാരുണ്യവതിയായ ദമീത്തറാണ്
സ്നേഹവതിയായ ഫ്ളോറൻസാണ്
നിൻെറ ക്ഷമ — അത് ഭൂമിയെ കടപ്പെടുത്തുന്നു.
നിൻെറ ത്യാഗം — അത് ആകാശത്തിൽ കവിയുന്നു.

എല്ലാം... എന്തും ... നിന്നിലൊതുങ്ങുന്നു.... പക്ഷെ—
ഒന്നിലും ഒരിക്കലും നീയൊതുങ്ങുന്നില്ല.

ബെററീഷ്യാ ടിൻചോറിയാ......

എല്ലാരേയും അറിയുന്ന നീ പക്ഷെ,
ആരാലും അറിയപ്പെടാത്ത നിന്നെ—

നോക്കൂ ബെററീ......

ചക്രവാള സീമയിലെ ഇന്ദ്ര നീലിമ ചൂണ്ടി
ഓർക്കിഡ് പുഷ്പത്തിന്റെ ഒലിവു നിറം ചൂണ്ടി
അലറി മറിയുന്ന ചെങ്കടൽ തിരമാല ചൂണ്ടി
വെട്ടിത്തിളയ്ക്കുന്ന ഗെയ്സർ നീരുറവ ചൂണ്ടി
വാൽക്കണ്ണാടിയിലെ എന്റെ പ്രതിബിംബം ചൂണ്ടി
ഒരിക്കൽ... ഒരിക്കൽ... ഞാനുറക്കെയെലറും—
നീ ... നീ.... അവിടൊക്കെ ഒളിഞ്ഞിരിപ്പുണ്ടെന്ന്.

ബെററീഷ്യാ....

ചമ്പൽക്കാടിന്റെ നീലിരുളിമ കടപ്പെടുന്ന നിന്റെ മുടിക്കെട്ട്
കിയോട്ടോവിന്റെ വശ്യത കടപ്പെടുന്ന നിന്റെ നെററിത്തടം
ഡാന്യൂബ് നദിയുടെ ശാലീനത കടപ്പെടുന്ന നിന്റെ കണ്ണുകൾ
അഹ്നയുടെ അരുണിമ കടപ്പെടുന്ന നിന്റെ ചെന്നികൾ
പക്ഷെ...... നിന്റെ ചുണ്ടുകൾക്ക് ഇന്നും ബീറിന്റെ നിറം-
'ചുവന്ന വീഞ്ഞിന്റെ സ്വാദും'

എന്റെ ബെററീ......

പൂർണ്ണമായും നിന്നെ അനുകരിച്ച—
നീയാകാൻ കൊതിച്ച ഞാൻ...... പക്ഷെ
ഒരിക്കലും നിന്നാൽ അറിയപ്പെടാത്ത
കാതങ്ങളോളം അകലമുള്ള നമ്മൾ !
'ശിശിരിക്കാററിന്റെ പൊട്ടിച്ചിരി......'
കാർമേഘത്തിന്റെ തേങ്ങൽ .. അതാണു നമ്മൾ

'നൻമകളെ ആദ്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞ നീ ... പക്ഷെ—
നിന്നിലൂടെ മാത്രം അവയെ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ- ഞാൻ
ആത്മാക്കളുടെ ഇരുണ്ട നീല വെളിച്ചം കാണുമ്പോൾ
തെക്കൻ കാററിന്റെ നീണ്ട ചൂളംവിളി കേൾക്കുമ്പോൾ
പുതുമണ്ണിന്റെ തീക്ഷ്ണ മണം കൊള്ളുമ്പോൾ
ഏകാന്തതയിൽ, ഈ... ഞാൻ ഞെരിഞ്ഞമരുമ്പോൾ
ഞാൻ... ഞാൻ... സ്വയം ജല്പനം കൊള്ളുന്നു ബററീ...
നീ ആഗതയാകാറായി... എന്ന്

ബെററീഷ്യാ ടിൻ ചോറിയാ...

പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്ന സന്ധ്യൂറിനോ, മത്തുപിടിപ്പിക്കുന്ന പോപ്പ് സംഗീതത്തിനോ

അനുകരിക്കാനാവാത്ത നിന്റെ ശബ്ദം
ധീരയായ കിരണിനോ ശൂരയായ താച്ചറിനോ
കിട നിൽക്കാനാവാത്ത നിന്നിലെ പൗരുഷം, പക്ഷെ—
എന്റെ ബെററി....
ഇന്നും നിന്റെ സ്തനങ്ങൾക്കിടയിൽ
'കത്തുന്ന കുന്തിരിക്കത്തിന്റെ മണം;
ഉരയുന്ന അസ്ഥിയുടെ ഊഷ്മാവും.

ബെററീഷ്യാ ടിൻ ചോറിയാ....

''നനുത്ത നിന്നിലെ—, വിളർത്ത എന്നിലെ''—
കടപ്പാടു കൊണ്ടു വലയുന്ന എന്നെ.... ???!
''ഹൃദയത്തിന്റെ ഭാഷയ്ക്കുമാത്രം കീഴ്പ്പെടുന്ന നിന്നെ !!!''

ബെററീഷ്യാ —

നീലാകാശത്തെ വെള്ളിനക്ഷത്രങ്ങളെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന പെൺകുട്ടീ—
ഒരിക്കൽ നീ വരും......! നീ വരും. ...!
മാലാഖമാരുടെ പട്ടുടുപ്പും ചിറകുമണിഞ്ഞ്
മിന്നാമിനുങ്ങുകൾ കാട്ടുന്ന വഴിയിലൂടെ
കുലച്ചു നിൽക്കുന്ന ഈന്തപ്പനക്കാട്ടിലെ ഊടുവഴിയിലൂടെ
മുനിഞ്ഞു കത്തുന്ന റാന്തൽ വിളക്കുമേന്തി
സമാധാനത്തിന്റെ ഒരു കുടുന്ന ലിലാക് പൂക്കളുമായി
ഒരുപാടു വേദനിക്കുന്നവരുടെ ഹൃദയത്തിന്
ആശ്വാസത്തിന്റെ ഒരു പുഞ്ചിരിയുമായി
എന്റെ ബെററീഷ്യാ ടിൻചോറിയാ....
നീ വരും...., നിശ്ചയമായും ഒരിക്കൽ നീ വരും.

''എന്റെ ഷോണാലിയുടെ പാവനസ്മരണയ്ക്കു മുന്നിൽ ഈ ഉപഹാരം സമർപ്പിക്കട്ടെ !''